



ကလေးအောင်

springbooks

ทุกอย่างจะไม่เป็นไร

다 괜찮다

ฮันกิล • แฮนา

เจ็ยุน

อักษรารัก เหมวณย์

แปา



การอ่านดีจรรูกฎใจพี่สวัสดี



คำนำสำนักพิมพ์

ในเวลาที่เราต้องการกำลังใจหรือคำปลอบโยน
เราอาจไม่ได้ต้องการคำพูดที่หนักแน่นหรือร้อนแรง
หากแต่เป็นคำพูดที่โอบกอดให้หัวใจเราอบอุ่นขึ้นได้

คำพูดที่เข้าใจเราอย่างแท้จริง
ไม่ตัดสินใจหรือเข้าข้าง
แต่ทำให้รับรู้
เจ้าของคำพูดนั้นจะอยู่ข้างกันเสมอ

แม้คำพูดเหล่านั้นจะเป็นสิ่งที่ไร้น้ำหนักและไม่อาจจับต้องได้
แต่มันก็จะคอยพยุงเราไว้
บอกว่าเราจะผ่านไปได้
และทุกอย่างจะไม่เป็นไร

สารบัญ

อินทิล // 3

ตัวตน // 4

สามสิบนาที // 6

ฉากโปรด // 7

ไม่เป็นไร // 8

หนึ่งคำที่แสนอบอุ่น // 10

คำคืนที่สุกสว่าง // 11

ความทรงจำที่แสนเจ็บปวด // 12

อย่างน้อย สิ่งที่เราเรียกว่าพรหมลิขิต // 13

กระทบกระทั่ง // 15

อยากรู้ // 16

แม่น้ำอัน // 18

รักโดยปริยาย // 20

คิดไปว่าฤดูใบไม้ผลิ // 21

พรุ่งนี้ // 22

เจตนา // 23

สีส้มที่ฉันมี // 24

เลิกรา // 26

คืนที่นอนไม่หลับ // 27

ตอนนี้ // 28

ทุกซ์ // 29

วันธรรมดา // 30

แล้วแสงสว่างจะสาดส่อง // 32

คน // 34

ความเห็น // 35

ตัวร้าย // 36

โอเค // 37

ความเร็ว // 38

ผ้าหม // 39

รถบั๊ // 40

สถานการณ์ // 41

คาเฟ่ // 42

หากไม่เขียนไว้ ก็มีแต่จะหายไป // 44

ดอกคาโนลา // 46

คนนั้น ฤดูกาลนั้น // 48

ความเศร้า // 50

รู้สึกให้น้อยลง // 51

ความเจ็บ // 52

เปล่งประกาย // 53

เสียบสงบ // 54

ว่างเปล่า // 55

มาหาฉันสิ // 56

เต็มไม่เต็ม // 57

ทั้งชีวิต // 58

การเปลี่ยนแปลง // 60

ไม่เป็นไร ทั้งที่เป็น // 61

ชายเสื้อ // 62

หนึ่งวันในฤดูร้อนที่ฉันโชคดี // 63

- ความเร็วของหัวใจ // 64
พะวง // 65
การสูญเสีย // 66
แผลที่เล็บ // 67
ครั้งต่อไป // 68
ระวัง // 69
ทำเป็นไม่รู้ // 70
หวาดระแวง // 71
เกี่ยวกับเธอ // 72
โลก // 74
วิธีคิด // 75
หน้าผาสูงชัน // 76
ชีวิต // 77
คำคืนที่สว่างไสว // 78
เยียวยา // 79
บางครั้ง // 81
ภาพยนตร์ // 82
ถนนลูกรัง // 84
เส้นทาง // 86
แอบเฉย // 87
แพชั่น // 88
คำนิยาม // 89
ความทรงจำ // 90
ซ็อนทัป // 91
ไม่มีความสัมพันธ์ใดที่ควรอดทน // 92
จัดหมวดหมู่ให้ตัวเอง // 93
ประหยัด // 94
โคกเศร้า // 95
แตกต่าง // 96
ค่อยๆ // 97
มอง // 98
เรื่องราว // 99
เมื่อได้เห็นอดีตของใครบางคน // 100
ใจจริง // 101
อย่าได้หลบหนีเลยเธอ // 102
คำตอบ // 104
ความสนใจ // 105
สิ่งที่ยังเหลือ // 106
ฉัน // 107
เอื่อมระอา // 108
ประสบและเอาชนะ // 109
แผ่นหลังของเธอที่เดินไปยังความฝัน // 110
เกาะ // 111
กระดาศ // 112
อ่านหนังสือ // 113
เมื่อเลยเที่ยงคืน // 114
ความรู้สึกที่สี่ออกไป // 115
ย่อย // 116
สายตา // 117
ย้ายวน // 119
รู้จักดี // 120
รอยยิ้มที่เจิดจ้า // 121
ราวกับมาจากใจจริง // 122
อยู่คนเดียว // 123
ฝันที่ไม่แน่นอน // 124
มนุษย์ล่องหน // 125

รักที่ไม่สมบูรณ์ // 126

วันหยุดที่ดี // 127

นิสัยของนักสร้างกำแพง // 128

พลังแห่งความทรงจำ // 129

ประมาณหนึ่ง // 130

ทุ่มเต็มที่เมื่อมีรัก // 131

ถอนหายใจ // 132

เมื่อชีวิตน่าเบื่อ // 133

เมามาย // 134

บรรทัดสุดท้ายในหนังสือ // 135

หากเป็นนิสัย // 136

เพราะคนคนเดียว // 138

แอนา // 141

ฉัน // 142

เธอ // 143

ของขวัญ (รูปถ่าย) // 144

คนธรรมดา // 145

สิ่งที่ทำได้ // 146

จ ก ล อ // 148

ไม่คุ้นเคย // 149

ที่ค้นหนังสือ // 150

ทางเลือก // 152

ความฝัน // 153

เสียงสะท้อน // 155

บอกฉันที // 156

คำถามที่ไร้คำตอบ // 158

ตอนจบ // 159

เพื่อล้าพัง // 160

เพราะความโกรธ // 162

จมดิ่ง // 163

ลิปคีน // 165

ถ้าเธอ // 166

หัดเอาใจฉันไปใส่ใจเธอสักหน่อย // 167

ฉันก็จะเอาใจเธอมาใส่ใจฉันเหมือนกัน // 168

วันที่เจ็บปวด // 169

ระยะห่าง // 170

เล็ก ๆ // 171

ฤดูหนาว // 172

ความเงียบ // 173

เมื่อหมดวัน // 174

ชีวิต // 175

อีกต่อไป // 176

อีกคำของความรัก // 177

คน ความรัก // 178

พลังแห่งรักไม่ได้ล้าแก่รงขนาดนั้น // 179

อันดับแรก // 180

คำเดียว // 181

หลบเลี้ยง // 182

คนแถวบ้าน // 183

เวลาที่ใช้กับเธอ // 184

สายที่ไม่ได้รับ // 186

ช่วงเวลาที่ไม่มีฉัน // 189

วันที่มีอะไรให้เรียนรู้มากมาย // 190

มนุษย์สัมพันธ์ // 191

เส้นทางระยะสั้น // 192

ไม่ได้อยู่กับคนเดียว // 193
ถ้าอยากเดินด้วยกัน
ต้องเดินคนเดียวให้ได้ // 194
ระหว่างเรา // 196
ฝัน // 197
คือว่า ฉัน // 198
ทักทายกันสั้น ๆ // 200
เงา // 201
อุณห์ภูมิ // 202
เงื่อนไข // 203
ผู้ใหญ่ // 204
แผ่นหลัง // 205
เกลียดเธอ // 206
พร้อม // 207
จุดจบของรักข้างเดียว // 208
สิ่งที่ไม่อาจหวนกลับ // 210
ฝุ่นละออง // 211
บางครั้ง // 212
คลื่น // 213
เปลี่ยนแปลง // 214
หากทั้งหมดนี้คือเธอ // 215
รสชาติ // 216
ต่างคนก็ต่างเพลง // 217
หากเป็นฉัน // 218
เราต่างต้องการคนแบบนั้น // 220
ช่วงนี้ // 221
อย่าอิจฉาเลย // 222
ฝัน // 223

เดด // 224
ไม่ประสาไปทั้งแบบนั้น // 225
รัก อีกครั้ง // 226
สายลม // 227
ฉันรู้ // 228
ถึงเขา ถึงเธอ // 230
ใจจริง // 231
เช่นตอนนั้น // 232
สายลมหน้าร้อน // 233
แนวทาง // 234
แม่ // 235
ไม่คืนเคย ไม่คืนเลย // 236
คำหวาน // 237
ทาง // 238
เธอของฉัน // 239
จินตนาการที่แสนเจ็บปวด // 240
ความหวานที่เห็นแก่ตัว // 242
คำคืน // 243
อ่าน // 244
ทำไม // 245
เรียนรู้ด้วยตัวเอง // 246
ทำไมถึงรีบขนาดนั้น // 247
วันหยุด // 249
ฤดูกาล // 250
ความหมาย // 252
เดินเล่น // 254
รู้ทั้งรู้ // 255
ละเมอ // 256

ไว้ครวรวหน้า เราค่อย... // 257

หวัง // 259

การสูญเสีย // 260

วันที่กลัว // 262

กระจกบานใหม่ // 264

บทที่ไม่มีเธอ // 266

ยังเด็กอยู่ // 268

น้ำหอม // 270

คนที่ฉันมองข้าม // 271

บันทึกเดือนตุลาคม // 272

ทิวทัศน์ // 276

ประสบการณ์ // 277

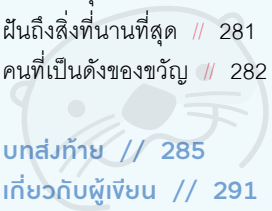
หวานละมุน // 278

ฝันถึงสิ่งที้นานที่สุด // 281

คนที่เป็นดังของขวัญ // 282

บทส่งท้าย // 285

เกี่ยวกับผู้เขียน // 291



กดลอจอ่าน

ฉันเลือกที่จะชื่นชมความไม่สมบูรณ์แบบ
ฉันเลือกแล้วว่าจะอยู่กับมัน
และเรียกว่า “ชีวิต”



ก๊อปปี้จ๋าอ่าน

ฮั่นทึล



ทดลองอ่าน

ຕົວຕນ

—



อย่าบังคับตัวเราให้เข้ากับใคร
อย่าใส่เสื้อผ้าที่ไม่พอดีกับเธอ
ออกไปเดินรำในคำคืนนี้เลย

ทำไมจึงปลดเปลื้องตัวตน
ที่เหมาะสมกับเธอที่สุดออกไปเสียล่ะ

ความสัมพันธ์ที่ต้องใส่เสื้อผ้าที่ไม่พอดีตัวออกไปพบเจอ
เลิศเลอขนาดนั้นเชียวหรือ

ความรักที่ได้มา แลกกับการสูญเสียตัวตน
เป็นรักที่วิเศษขนาดนั้นเลยหรือ

สามสิบนาที

“เดี๋ยวตื่นแล้ว ขออีกสามสิบนาทีนะ”
เสียงลมหายใจของเธอ
ยามที่พูดคำนั้น

ทั้งที่เหนื่อยล้ามากมาย
ก็ยังยิ้มให้ฉันราวกับดวงจันทร์

จากนี้ ฉันจะดูแลเธอเอง
จะอุบผมเธอให้เหมือนดวงดาว

ฉากโปรด

ทิวทัศน์ได้แสงจันทร์คือฉากโปรดของฉัน
และเธอที่เดินเข้ามาในฉากนั้น
ก็กลายเป็นสิ่งที่ฉันรักมากที่สุด
เราไปเที่ยวกันใหม่ ทั้งความกังวลไว้ที่นี้สักเดี๋ยว
แล้วไปสร้างความกังวลอื่นกัน

ณ ที่แห่งนั้น

เธอจะเดินเข้ามาใกล้กันอีกหน่อยก็ได้
ทั้งสายลมและผืนทะเล
คงจะโรแมนติกน่าดู
เมื่อเธอสร้างทิวทัศน์ที่งดงามแล้ว
หน้าที่รักเธอจะเป็นของฉันเอง

ไม่เป็นไร

ฉันรู้ว่าเธอเหนื่อย
รู้ดีว่ากว่าจะวนกลับมาอยู่ตรงหน้าฉัน
เธอต้องก้าวเดินนับครั้งไม่ถ้วน

ฉันเดินข้างเธอได้
แต่สิ่งที่เธอต้องฟันฝ่ายังมีอีกมากมาย

แม้โลกจะโหดร้ายกับเราอย่างไร้ปราณี
แต่ฉันรู้ดีว่าเธอยังคงอ่อนโยน



เธอจะมีฉันคอยอยู่เคียงข้างเสมอ
ต่อให้เธอเป็นต้นไม้ที่พร้อมจะล้มลงไปทุกเมื่อก็ไม่เป็นไร

เพราะฉันจะเป็นผืนดิน
ขอเพียงเราโอบกอดชีวิตของกันและกันไว้ก็พอ

หนึ่งคำที่แสนอบอุ่น

การถ่ายทอดคำพูดที่แสนอบอุ่น
ไม่ใช่เพียงการส่งต่อคำคมสวยหรู
หากแต่คำคำนั้น
ต้องห่มคลุมมุ่มหนึ่งในหัวใจที่กำลังว่างเปล่าของคนคนนั้นได้

เพราะความอบอุ่นเพียงเปลือกนอก ใครก็สร้างทำได้
แต่การรับรู้ความรู้สึกของคนอื่น
มีเพียงคนที่เห็นใจและรู้จักอีกฝ่ายดีเท่านั้นที่ทำได้

คำคืนที่สุกสว่าง

การจะได้เห็นดวงดาว

ชีวิตเธอต้องมีความมืดมิดเสียก่อน

ไร้ซึ่งแสงใดมารบกววน

ไม่ว่าไฟถนน หรือไฟจากป้ายโฆษณา

แต่สิ่งสำคัญที่สุด

คือเธอต้องมีดวงตาที่สุกสว่างยิ่งกว่าดวงดาว

และรู้จักปกป้องตัวเอง

แล้วเมื่อนั้น ดวงดาวจะส่องแสงมาหาเธอ

ความทรงจำที่แสนเจ็บปวด

ถ้าลืมไม่ได้ ก็จำไปเถอะ
จดจำบาดแผลที่ทรมานเธอวันแล้ววันเล่า
เพื่อไม่ให้เกิดขึ้นอีก

ทำไมเธอถึงเจ็บปวด
ใครกันที่ทำให้เธอทรมานจนแทบจะแหลกสลาย
และร้องไห้พึมพาย

ถ้าลืมไม่ได้ ก็จำไปเถอะ
จำบาดแผลนั้นไว้

หากไม่อยากตกลงไปในความเจ็บปวดนั้นอีกครึ่ง

อย่างน้อย สิ่งที่เรียกว่าพรหมลิขิต

พรหมลิขิตไม่ได้หมายความว่า จะได้ใช้เวลาด้วยกันมากมาย
เพราะต่อให้ไม่ใช่พรหมลิขิต ก็อยู่ด้วยกันไปแสนนานได้เช่นกัน

แน่นอน เธอจะคิดว่าทุกความสัมพันธ์คือพรหมลิขิตก็ได้
แต่ทั้งหมดนั้น ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของเธอ

ฉะนั้นแล้ว อย่าเพิ่งด่วนตัดสินใจว่า
ทุกคนที่เข้ามาแค่เพียงผ่านคือพรหมลิขิต
จงคิดให้รอบคอบ เพื่อไม่ให้เกิดบาดแผลที่ใหญ่กว่าเดิม

เพราะอย่างน้อยในอนาคตอีกหลายสิบปี
สิ่งที่เรียกว่าพรหมลิขิต
ก็จะเป็นความรื้อนแรงและความทรงจำที่แจ่มชัด
เมื่อตื่นขึ้นมาในเช้าวันหนึ่ง แล้วเกิดนึกถึงชื่อใครสักคนขึ้นมา



กระทบกระทั่ง

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน
ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย
ก็เหมือนการกระทบกระทั่ง
กับคนที่รู้จักกันมาตลอดชีวิตนั่นละ

ทำไมในโลกที่ฉันอยู่นี้
ถึงมีคนที่ทำเหมือนรู้ทุกอย่าง
ทั้งที่เพิ่งรู้จักกันแค่ไม่กี่เดือน
อยู่มากมายเหลือเกิน

อยากรู้

เธอรักคำพูดไหนมากที่สุด

ชอบน้ำเสียงประมาณไหน


เพลงที่ฟังในรถไฟใต้ดินหลังเลิกงานเป็นอย่างไร

เธอเดินแบบไหนเวลาไปทะเลในฤดูหนาว

ยามมองฟ้า เธอเคยเบียดฝนหรือเปล่า

เมื่อหลับฝันละ เคยตกใจเพราะตกลงไปในห้วงเวทีก้างไหม

แล้วปรับตัวให้อยู่ในความสัมพันธ์กับผู้คนที่ได้ดีพอหรือยัง



สุดท้ายนี้ ความทรงจำจากทุกความสัมพันธ์ที่ผ่านมา
สร้างบาดแผลและความเจ็บปวดให้เธอบ้างไหม

ฉันแค่อยากรู้
และอยากเติมเต็มให้เธอจนไม่เหลือช่องว่าง
เท่านั้นเอง